

Wiadomości kraiove.

U w i a d o m i e n i a

C. K. Rządu krajowego.

Najiaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z dnia 25. Czerwca r. b. i stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z dnia 8. Grudnia 1820 nadać Janowi G. Ufferheimrowi właścicielowi uprzywilejowanych C. K. fabryk papierowych w Wiedniu, Neusztadzie i Gundrandsdorfie, mieszkającemu w Wiedniu pod Nrm. 562 (am Peter) pięcioletny przywilej na poprawę obrzynania zupełnie równego kart do gry, za pomocą maszyny, do tego właściwie wynalezionéy.

Najiaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 11. Listopada r. z. raczył na pohorne przedstawienie C. K. nadwornéy Kommissyi handlowey stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z dnia 8. Grudnia 1820 nadać Franciszkowi Reinoltowi mieyskiemu kotlarzowi i mechanikowi w Peszcie, mieszkającemu w Leopoldstadt przy ulicy Göttergasse zwanéy pod Nrm. 230 pięcioletny przywilej, na wynalazek nowego aparatu gorzelnianego, który się co do istoty na tém zasadza: 1) że ten aparat z roboty bardzo prędko, łatwo i z wielkiém oszczędzeniem dREW wódkę bardzo przyjemną i niemającą odoru gorzałozannego, albo też dodawszy potrzebnych ingrediencyy, bardzo dobry i mocny likwor bardzo zimny i zawsze jednakowy wydać; 2) że w kotle, robotą od 25 do 30 wiader napelnionym, zawierający się także spiritus w dwóch godzinach, albo w dwóch godzinach i kwadransie zupełnie i łatwo rozwinąznie się; 3) że podnoszenie się roboty w kotle przez łoskot zewnątrz poznać się dać, i że wzniesiona roboty, będąc nie co ochłodzoną, sama przez się w kotle opada, przez które opadnienie wielkiey szkodzić i wszelkiemu opóźnieniu w destylowaniu zapobiega się; 4) że przy wspomnianym aparacie obawa przypalenia usuniętą jest, i że tegoż aparatu każdy w gorzelnictwie biegle łatwo użyć może; 5) że tenże aparat iedyńie przez palenie pod kotłem, nie potrzebując do tego opalenia innego, lub grzenia wody skutkuje; 6) że wspo-

mniony aparat bez najmniejszey odmiany w swoim urządzeniu o dwóch przez rury połączoney kotlech używa się, i że takowy przy ogniu, iakiego do iednego kotła potrzeba, bez wszelkich dalszych kosztów, w dwójnasob wydać; nakoniec 7) że ten aparat wszędzie, a nawet w rurze chłodzącéy (Kühlrohr) bardzo czysto i bardzo dobrze cyną wybielany.

— Z Wiednia d. 9. Sierpna. —

N. Pan mocą listu gabinetowego z dnia 18. Lipca r. b. nadadź raczył Król. Pruskiemu Szambelanowi tajnemu rządowemu Radcy i Radcy Stanu de Kamptz Krzyż Komandorski Austriacko Cesarzkiego orderu Leopolda.

Podług odebranych wiadomości Jego Cesarzowio. Mość, Arcy-Xiążę Franciszek Karol, odjechał d. 7. Sierpnia z Kimpolnanga do Jakobeny. W Posorycie oglądał hamernią miedzi a w Fundul moldawy, kopalnią tegoż kruszcu. Po południu pojechał do Watra dorna, gdzie się kąpiele mineralne znajduje. W wieczor oglądał Jego Cesarzewic. Mość obszerne warsztaty hamerni i huty żelaznéy w Jakobeny, gdzie wszystkie piece topialne i inne części tego zakładu były w ruchu. Dnia 8. b. m. pojechał do Kirilibaby z kąd tego samego dnia do Jakobeny powrócił. I w Kirilibaby przypatrywał się Arcy-Xiążę znajdującey się hucie. Dnia 9. zwiedził Arcy-Xiążę dom Boży w Jakobeny i szkołę. Po południu wyjechał do huty żelazney obfitey w kruszcu, w Valecher. Nazajutrz udał się do Kaczyki, tam d. 11. był w kopalni soli kamienney gdzie kazał sobie objaśnić kierunek i łożyska warstw solnych, gatunek dobywanéy soli i wszystko co ma związek z pomienioną robotą. — Potém puścił się Arcy-Xiążę daley do Radowiec; po drodze wyświadczył zaszczyt klasztorowi Kalugierów w Suczawicy swoją bytnością. Po stole w Radowcach kazał sobie przeprowadzić ogiery do tamiecznéy stajni Cesarzkiej należące.

Dnia 12. oglądał stadnię w Wikowie,

d. 13. remonty w Radowcach, a po obiedzie powrócił do Czerniowiec, gdzie przenocował. Dnia 14. stanął w Kołomei, gdzie zaraz zwiedził Urząd Cyrkułowy, Kasę Cyrkułową i były skład tytoniu; raczył także Cesarzewic obecnym być niektórym obrotom wojskowym, wykonanym przez znajdujący się w Kołomei oddział huzarów Barona Kienmayer.

Goniec Tyrolski donosi co następuje z Brixen d. 29. Lipca: Arcy-Xiążę Następca Tronu idąc z Brunek do Botzen, przybył do Brixen o pół do 11 godzinie. Po drodze zwiedził most Ladrycki. Przez całą drogę do tego miasta stawiano mu bramy wiejskie, a wystrzały powitania słyhać było z gór. W Brixen witał Arcy-Xiążęcia, Xiążę Biskop i inne znakomitsze osoby, uczniowie gimnazyium, a gwardya miejska odbywała straż honorową. ArcyXiążę zwiedzał gimnazy i zakłady publiczne między któremi Angielski dom edukacyjny dla dziewcząt. z Botzen donoszą pod d. 31. Lipca: W Botzen bawił Arcy-Xiążę Ferdynand do 6 godziny z rana d. 29. z hąd miast odiechać przez Kaltern i Neumarkt do Trientu. I tu iak wszędzie przyymowany był z powszechnem uniesieniem. Dawał posłuchanie władzom cywilnym i wojskowym, tudzież duchowieństwu, poczem z balkonu przepatrywał się tańcom zwanym Bindertanz (taniec bednarski) i Fabuenschwingen (wywijanie oborągwią). Przy wieczery grali lubownicy muzyki. Dnia 30. Lipca z rana zwiedzał Arcy-Xiążę podupadły zamek Haselburg leżący na wzgórzach. Przepyszny z tamąd miał widok na doliny Etsch i Eisak i na niezmierną ilość ludu rozsypanego po wzgórzach pomniejszych, między którym popisywali się miłośnicy muzyki. Po drodze z tamąd opatrywał kościół w Gries i farbiarnią Guglera, wyszczególniającą się rozmaitemi machinami. Słuchał Mszy w głównym farnym kościele a przed południem i po południu zwiedzał urzędy tudzież zakłady publiczne. Po obiedzie na którym znajdowali się wyżsi urzędnicy przedstawiano Arcy-Xiążęciu Jmci młodzież szkolną w szczególniejszych ubiorach narodowych tego Cyrkułu. Wieczorem udał się na przechadzkę do wieży Druza i do spadu wody pod Botzen, poczem opatrywał stojące tam kompanie Cesarzkich strzelców. Przez oba wieczory oświecano miasto.

Kurs Wiedeński z dnia 8go Sierpnia: Obligacyjo długu Stanu 5 procentowe w M. K. 81 9/8. — Obligacyje

na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZB. M. K. — Obligacyje na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZB. M. K. — —. — Certyfikaty na pożycz. z r. 1821 za 100 Al. K. — — Kurs na Augsburg za 100 Kur. 98 7/8 Usd. 98 3/8 2M. — Moneta konwencyjna za 100, 249 7/8. — Akcyje bankowe, icdna po 925 ZB. M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Bulletyn.

Jenerał Porucznik Hrabia Bourke nadesłał Xiążęciu Jegomości następujące wiadomości o swoich ostatnich obrotach w Galicyi: Dnia 13. wyjechał z Lugo, dnia tego samego zajął stanowisko pod Quitiriz, a d. 14. stanął w Betanzos, gdzie przednia jego straż poymała Adjutanta Quirogi i kilku ieszcze żołnierzy. Dnia 15. o godzinie 3 z rana wyruszył do Korunny, musiał atoli wprzód wystać w Burgos most zniesiony. Pracę tę wykonywano z takim pośpiechem, że przed południem już przez ten most całe wojsko przejść mogło. O 1 godz. zdybało się wojsko nasze z przednią strażą nieprzyiciela. Nieprzyiciel znajdował się wtedy na wzgórzach panniących nad miastem, które były oszańcowane i opatrzone działami. Uderzono natychmiast na nieprzyiciela i chociaż położenie nie bardzo było dla nas sprzyiające, wdarto się wszelako na nychropowatsze skały i pod Jenerałem Larochejaquelin zdobył 7my lekki pułk piechoty szanice bagnietami. W krótcie ze wszystkich stanowisk wypędzony nieprzyiciel musiał się zamknąć w murach miasta i mimo dalekiej rozległości tudzież ognia bateryy, które uczyniły z 500 wystrzałow działowych, wszelako o godzinie 4 udało się przyprowadzić do skutku zupełne opasanie od strony lądowej. W tey świetney wyprawie wszyscy ubiegali się w zawody o przewyższenie w gorliwości i czynności. Jenerał Bourke daie naywiększe pochwały Jenerałowi Hrab. Larochejaquelinu, który walczył nieustannie na czele siódmego lekkiego pułku piechoty daley Podpułkownikowi Breumont od 22go pułku liniowego, który z naywiększą odwagą wystawił się na naywiększe niebezpieczeństwo zwracając w inną stronę kanały prowadzące wodę do miasta, nareszcie Porucznika Estabenrath od głównego sztabu, który wystany za Parlamentarza moony ogień wytrzymać musiał.

Jenerał Bourke donosi Xiążęciu Jmci, że wkrótcie poda tych wszystkich, którzy na wyszczególnienie zastużyli, zapewnia oraz, że chociaż wyprawa ta tak była ważna, chociaż była połączone z tylu trudnościami i z tak

zaciętą obroną, nie stracił wszelako w zabitych i w ranionych więcej jak 60 ludzi. Strata nieprzyaciela była nader znaczna a z szanców odebraliśmy mu trzy działa i kilka wozów z zapasami wojennymi wszelkiego rodzaju.»

»W czasie gdy Jenerał Bourke pospieszał do Korunny, udał się Jenerał Huber do Ferrolu, a Jenerał Morillo Hrabia Karthageny do San Jago, gdzie stanął d. 16. znajdując się już niedaleko oddziału Palare.»

»Poprzednicze Balletyny wspomniały już o korzysciach, które Jenerał Molitor dowódca drugiego oddziału wojska odniósł w swoim pospiesznym pochodzie z nad Ebro do Murcyi, a ostatni zawierał wiadomość odebraną przez Xiążęcia Jegomości, że wojsko tego oddziału zajęło d. 13. Lipca twierdzę Lorkę, w której posiadaniu zakładał nieprzyjaciel nadzieję, że wstrzyma nasze pochody. Hrabia Molitor poczyniwszy w Murcyi potrzebne rozporządzenia, by utrzymać na wodzy załogę Karthageny, zostawił w tym zamiarze w Murcyi brygadę piechoty Jenerała d'Arbaud-Jouques i brygadę dragonów Jenerała Vincenta z dywizją Loverdego, brygadami St. Chamans i Pelleport i z dywizją dragonów Jenerała Domona dalsze rozpoczęł obroty przeciw wojsku Ballesterosa. Przedpoczą Jenerał Loverdego stanął d. 12. t.m. w Lorka, wojsko nasze przyjęte było wystrzałami ręcznej broni, a do obrony przygotowany nieprzyjaciel odrzucił wszelkie przedstawienia. Wyszedszy z miasta zamknął się w twierdzy leżący na wysokię, bocznej skale, do której trudny był przystęp z powodu trzech szanców, będących na przodzie. Oprócz tego twierdza ta była broniona kilkoma bateriami panującymi nad miastem, nad gościńcami znajdującymi się w obwodzie i nad pobliskimi miejscami. Murry i szarpowania są na 70 stóp wysokie, a środki obronne tak dzielnie połączone, że mała załoga może zabezpieczyć posiadanie tej twierdzy. Lecz w niej znajdowało się 600 ludzi wyborowego wojska, mającego 18 dział. Wojsko to miało podostatkami zapasów, a Gubernator był to bardzo przychylny Ballesterosowi Oficer. Wojsko Jenerała Molitora porozdzielane było na liczne części, nie mógł więc przedsiębrać opasywania Lorki a tém mniej ię oblężenia, postanowił przeto opanować ją podejściem, iakich nie wiele wystawiały roczniki woyny.»

»Jenerał Bonnemain, dowódca przedpocztów przybywszy pod Lorkę, okrążył miasto swoją konnicą i cały dzień 12. Lipca obrócił na opatrywanie przystępów twierdzy. O 10

godz. w nocy kazał po cichu osadzić czwartemu lekkiemu pułkowi wszystkie miejsca, na które, osądzwszy je pomysłnemi, miał uderzyć dnia następującego, gdy tymczasem wzgórze sąsiednie opanowali uzbroieni wieśniacy, którzy się do naszego wojska przyłączyli.»

»Gdy nieprzyjaciel postrzegł d. 13. zrana, żeśmy zajęli pobliskie wiocki i wzgórze, tam skierował ogień swojej artyleryi i piechoty, na który odpowiedziawszy żołnierze nasi hasłem: «Niech żyje Król!» poczynili artylerzystom twierdzy znaczną szkodę. Podczas tego 5 godzin prawie trwającego boju zniesiono wielką ilość drabin do szturmowania i zagrożono najsłabszym miejscom. Te rozporządzenia czynione w obliczu nieprzyaciela i coraz żywszy atak, do którego należała także brygada Jenerała Corsin przybyła z Jenerałem Loverdo wznieciły pomiędzy załogą zamieszanie i twogę. Kompania karabinierów stojąca na przeciw samego wstępu do twierdzy, korzystając z tego, wpadła w pochodzie szturmowym za skały i mimo nadzwyczajnych przeszkód położenia i coraz mocniejszego ognia dostała się do pierwszej bateryi, którą jeden podkopnik obalił. Odurzony nieprzyjaciel stanął w całej masie za zwiedzionym mostem nie miałszy nawet tyle czasu, żeby mógł go sobie doskonale zapewnić. Gorliwość karabinierów była tak wielką, że i tę nową zwyciężyli przeszkodę, wdarli się na wały poprzeczne i na poręcze, przyczém most zniszczyli. W tej chwili śpieszku ich pomocy świeże wojsko. Nieprzyjaciel zmuszony do ucieczki skrył się za najwyższe poręcze, gdzie żądał kapitulować, na co się mu pozwolił pod jedynym warunkiem szanowania jego życia. W skutku tego pamiętnego boju poymaliśmy 35 Oficerów (między którymi znajdowało się dwóch brygadyierów, jeden Pułkownik i 6 Podpułkowników), 530 podoficerów, żołnierzy i artylerzystów; zdobyliśmy sztandar, 18 dział, 1200 sztuk broni, wiele amunicyi, bomb, haubiców i granatów. Zabitych padło 8, między którymi było 2 Oficerów, raniono mu 20. Nam raniono 3 Oficerów, 36 podoficerów i szeregowych, ubolewany także nad jedynym Oficerem i trzema żołnierzami, którzy chwalebłą śmiercią zginęli.»

»Jenerał Porucznik Bonnemain i Jenerał Buchet, dowódca czwartego lekkiego pułku dowiedli na nowo w tym dniu chwalebnym, że byli godni miejscowych, na które wyniósł ich Xiążę Jegomość za odebranie Alcry. Dzielnie wspierani byli od Jenerała Corsin, który pod działami twierdzy dowodził artylerią na wzgórzach, które nad nią panowały i

kolumny uderzające ustawił do ataku. On przyczynił się wiele do wzruszenia odwagi wojska załogowego, do rozdzielenia jego ognia, i temu po części winni jesteśmy pomyślny skutek osiągnięty przez karabinierów czwartego pułku. Jenerał Molitor chwali także szczególnie urzędzenia poczynione przez Jenerała Porucznika, Hrabiego Loverdo i wspomina, że Jenerał ten żadney nie zaniedbał okoliczności, gdzie mógł okazać swoją czynność, talenta i podległość. (Tu następuje pochwała wielu Oficerów i żołnierzy czwartego pułku, tudzież karabinierów.)

»Jenerał Molitor zostawiwszy w Lor-ka dostateczną załogę, która to twierdza jego linią operacyjną wspierać będzie, wyruszył do Baza, gdzie w tęg chwili zapewne już musiał stanąć.«

»Pułkownik Clouet od dziewiętnastego lekkiego pułku, dowodzący tymczasową brygadę drugiego odwodowego oddziału, która przeznaczoną jest na zastąpienie pod San Sebastianem brygady Schaeffera, wysłtęy do Santony, donosi, że d. 15go o 11 godz. w nocy w tym celu zrobił nieprzyjaciel dwoma kolumnami ze 600 ludzi złożonemi wycieczkę, ażeby spalić przedmieście San Martin. Jednę z tych kolumn udało się odeprzeć stanowisko po prawęj stronie 20 opatrzone ludzmi, poczem podłożyli ogień w domach przyległych twierdzy. Lecz Kapitan Gauthier od 25go pułku liniowego wsparty nową kompaniä zajął powtórnie stanowisko i pożar ugasić kazał. W równym czasie uderzyła druga kolumna na środek i lewe skrzydło blokady, lecz dwie kompanie elitów potrafiły wstrzymać nieprzyjaciela, którego z miejsc wszystkich odparto. Wśród tego ataku trwającego więcéy jak dwie godziny rzucił nieprzyjaciel z twierdzy 30 haubic i dał kilka działowych wystrzałów, które nie miały żadnego skutku. My żadney nie ponieśliśmy straty, gdy bez wątpienia kilkunastu zabito i raniono nieprzyjacielowi. (Następuje pochwała Oficerów i żołnierzy 25go i 41go pułku.)

»W głównęj kwaterze w Madrycie dnia 22. Lipca 1823.«

Na rozkaz JKrólewic. Mości :

(podp.) Jenerał Major

»Hrabia Guilleminot.«

Monitor z d. 30. Lipca zawiera następujące telegraficzne doniesienie z Madrytu z d. 26. Lipca:

»Jenerał Major do Ministra Woyny :«

»W skutku kapitulacyi odebrał Jenerał Huber d. 15. Lipca Ferrol.«

»Miasto to było osadzone 2,000 ludzi.«

Nota. Z powodu nadchodzącéy nocy nie można było doczytać końca despeszów.

W W ł o c h y .

Dyaryusz Rzymski z d. 30. Lipca donosi następujące wiadomości o zdrowiu Oycy Świętego:

»Donosimy z radością, że stan zdrowia Oycy Świętego znacznie się w dniach ostatnich poprawił. Jego Świętobliwość już od trzech dni zupełnie uwolniony został od matęy gorączki, którą miał dui poprzedniczych, a leczenie złamania nogi odbywa się także szczęśliwie.«

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 18. Sierpnia. —

W Dzienniku Praw umieszczono wyrok Xiążęcia Namiestnika Królewskiego wydany d. 22. z. m., którego treść jest następująca: iż od d. 1. Stycznia 1824 tylko kupcy utrzymujący księgi kodexem handlowym przepisane, w konsensa prawem oznaczone zaopatrzeni, mogą towary do wprowadzania do kraju dozwolone, bezpośrednio z zagranicy na handel zapisywać i sprowadzać, inni zaś handlujący drobnemi towarami, od kupców krajowych księgi handlowe utrzymujących też towary nabywać winni.

R o s s y i a .

Oddział Inżynierów trudniących się polęzeniem gościńców, dostał się pod dowództwo własnego Jenerała Alexandra Xiążęcia Wirtemberskiego.

Ażeby dać wsparcie szlachcie wiejskiej cierpiącéy z powodu nieurodzaiów niedostatek pieniędzy i przyczynić się w ogólności do wzrostu rolnictwa, Cesarz Jegomość rozkazał d. 21. Czerwca rozdać pomiędzy potrzebujących różnych Gubernii z kassy pożyczającéy pięć milionów rublów, a to na zabezpieczenie hipoteczne.

(Do tego Numeru Gazety dołączony jest XLIX. Numer Rozmaitości.)